

Forfatter: Petersen, Hans

Titel: BREV FRA: Petersen, Hans (1849-07-10)

Citation: Petersen, Hans: "BREV FRA: Petersen, Hans (1849-07-10)", i *Breve fra danske Krigsmænd*, s. 164. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000621307-000-shoot-L0006213070000084.pdf> (tilgået 23. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra danske Krigsmænd

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Petersen, Hans, *Breve fra danske Krigsmænd,*

Hans Pedersen Haarløv tit sin Kone.

2det Jægercorps. Næstved-Egnen.

Fredericia 10 Juli 1849.

Kjære Kone!

Jeg vil lade Dig vide, jeg er ved en god Helsen og ester Omstændigheden har jeg det meget godt i dette krigerske Liv. Jeg skrev et Brev til min Morbroder, mens jeg laae paa Fyen, strax ester at jeg var kommet til 2det Jægercorps, som jeg haader han har faaet. Det har jo rigtignok været streng Strabadse for mig, ester at jeg i saa lang en Tid havde været paa Lazarettet, nu er omtrent mine Been blevet vant til Marsen og Ryggen til Tornysteren, nu er det ved det Gamle igjen som før. Den første Marseretour havde nærved været den haardeste, det regnede og Veien var skiden, den 4de Juli marserte vi fra Byen Dreslette til Udbye, den 5te til Færgestedet, hvor vi ankom om Aftenen og blev sat over Vandet til Fredericia. Paa Søen sendte Tydskerne jo rigtignok nogle Kugler efter os, men skadtes. 1650s ikke, da vi kom i Land og ind paa Fæstningen. Her vankede strax en Bombe, den sprang paa Kanten as Volden, og Ingen blev beskadet. Strax lød Ordre, og vi marserte ud mod den nordre Vold, her satte vi Geværerne sammen og lagde Tornysterne ned, hvor vi opholdt os til Kl. 1, (saa blev vores Tornyster paa Pladsen, ingen as 6te Brigade var Tornyster,) derpaa marserte vi ud as nørre Løngangs Port, og strax uden-for i Kjæde, 1ste Forstærknings-Jægercorps i høire Fløi, dernæst 2den lette og 1ste lette Batt., 2det Jægercorps og 3die Forstærkningsbatallion, det var hele 6te Brigade, som gik foran. Kjæden af 1ste lette Batallion og 2det Jægercorps stødte sammen med den tydske Kjæde, vi løb strax rask frem, Tydskerne maatte vige for os. Del var ikke engang rigtig lyst, vi maatte hjælpe os ved Maaneskin til Dagen kom, jeg vil og antage, at det hjælp til Dumdristighed, at vi ikke rigtig kunde see, og ved den Leilighed kunde Tydskerne heller ikke bruge deres Kanoner. Det første Blokhuis kom vi rask forbi, saa skjød de Gavtyve os i Ryggen; der maatte strax nogen Mand tilbage og kurere dem. Ved det 2den gik det ligedan; vi kom til det 3die, det var haardt at gaae paa; vi kom saa langt ud og vores Kjæde blev saa tynd; Tydskerne slog os lidt tilbage, det tydske Kavalleri hug ind paa Kjæden, vi maatte retirere lidt fra Blokhuset, (der blev vores brave Captain v. Wolle haardt saaret i venstre Arm og amputeert, nu er mit Compagni spoleret, var hans Orb til os.) Nu kommer de 3 andre Brigader og til Hjælp, Artilleri, Cavalleri og Espingolerne. Vi gik rask frem igjen, og Tydskerne de maatte give dem; til hen paa Estermiddagen jog vi dem saa langt bort, saa de glemmer det ikke et Par Dage. I Bondebyen Bredstrup fik vi os lidt Plaseer, der var en smuk Bondegaard, som Hertugen boede i og Prindsen holdt Gebursdag; der var flettet saa mange deilige grønne Bladekrandse, saa det var en Lyst, til Høitiden, men det kan nok være, at vi hjalp Exhertugen med at gratulere hans Søn og seirede Fødselsdagen saa det aldrig glemmes i Danmark. Bønderfolkene fortalte os, at de tydske Gavtyve græd, da de løb derfra, over det at vi havde taget deres Batterier, de kunde ikke begribe hvad det vars. 166for mange forte Folk, de havde med at bestille; de troede, at det var baade Russer og Svensker, men de tog meget feil. For nogle faae Dage siden havde Tydskerne fagt til Bønderne, at de vidste godt, at de Danske vilde tage deres Batterier, men det var os umuligt, omend saa baade Russer og Svensker kom os til Hjælp, men de maatte troe om igjen. Om Aftenen da Alt var forbi blev det opgivet, hvor mange vi havde mistet, vores Oberstlieutenant, af vort Compagni Captain v. Wolle, Lieutenant Sehested, Lieutenant v. Falbe, Sergeant Alvis, 7 Jægere og en 65 Underjægere faarede og døde. Hvem vi savnede haardest, var Captain Wolle, men til Lykke og Ære har vi faaet os en tapper Compagnicommandør Lieutenant Schønning, som var med os forrige Sommer i Farens Dage... Da vi kom ind i Fredericia opholdt vi os paa Paradepladsen til henimod Kl. 3 om Morgenen, saa marserte vi ind paa Broen, der stod vi, laae, gik, og det var kjedelig, nu havde vi næsten vaaget i 3 Nætter og streng Mars om Dagen, henad Kl. 7. kom vi endelig ombord og blev sat over til Striib, saa marserte vi et Par Miil til Udbye og hver føyte deres gamle Quarterer, kom vi havde før; om Aftenen da vi stillede til Apel, stod til vor store Glæde vores forhenværende Lieutenant Schønning for at tage Comandoen over os ... Simon Larsen ved 1ste lette Batallion er min-dre let faaret i høire Arm, jeg talte med ham om Aftenen i Fredericia, men Du skal ikke bedrøve hans Kone, for det er vist ubetydelig... Den gode Gud har holdt sin Haand over mig endnu denne Gang, for det er sandelig ikke min Skyld, at jeg gaaer opret paa Benene, for der var lavet godt til os, vel var det haard Mad, men det var og Glæde, at vores Plan lykkedes. Den 8de Juli om Aftenen sildig fik vi Marsordre til at stille om Morgenen Kl. 4, det var igaar Morges, og vi kom hertil Fredericia, hvor vi nu er parat til enhver Tid at tage imod Tydskerne. — Til Slutning vil jeg ønske Dig, Kjære, Levvel, hils min Morbroder og hans Familie, vores Forældre og Søskende, alle gode Venner og Bekjendtere, Gud give Dig en god Helsen og vær taalmodig, kjære Kone, Datter og min gode Moder,s. 167jeg sender Eder min venskabeligste Hilsen, Guds Fred være med os alle fra nu og til hiin Tid, fra din hengivne

Hans Pedersen Haarløv.